

ΣΤΟΠ

στοπ, το, άκλ. ουσ. [<αγγλ. stop]. **1.** οδικό απαγορευτικό σήμα για τροχοφόρα και πεζούς και γενικά σήμα που απαγορεύει τη διέλευση: «η παράβαση του στοπ τιμωρείται με αυστηρότατο πρόστιμο || στην είσοδο του εργοστασίου υπήρχε ένα μεγάλο στοπ. **2.** χρησιμοποιείται αντί τελείας, ιδίως σε τηλεγράφημα, για να ξεχωρίζει η μια πρόταση από την άλλη, επειδή τα γράμματα γράφονται κεφαλαία: «ΦΤΑΝΩ ΑΥΡΙΟ ΣΤΟΠ ΠΕΡΙΜΕΝΕ ΜΕ ΣΤΟ ΣΤΑΘΜΟ ΣΤΟΠ». **3α.** ως απαγορευτικό επιφών. **στοπ!** σταμάτα! αλτ! Συνοδεύεται από χειρονομία με την οποία εκείνος που προστάζει, προτείνει ταυτόχρονα το χέρι του με τεντωμένη την παλάμη του σε εκείνον προς τον οποίο απευθύνεται. **β.** ως προσταγή σε οδηγό αυτοκινήτου ή άλλου τροχοφόρου να σταματήσει, συνήθως στην περίπτωση που τον καθοδηγούμε πώς να παρκάρει ή σε κάποιον άλλον ελιγμό. **γ.** πάψε να μιλάς: «στοπ, ρε παιδάκι, να προλάβει να μιλήσει και κανένας άλλος!». Συνών. **βάστα!** (13β, γ) / **κράτει** (2β, γ) / **φέρμα!** (α, β). **4.** στον πλ. **τα στοπ**, τα δυο μικρά προειδοποιητικά φανάρια από τη μια και από την άλλη πλευρά στο πίσω μέρος του αυτοκινήτου, που ανάβουν αυτόματα κόκκινα, κάθε φορά που ο οδηγός πατάει το φρένο: «δεν μπορώ να χρησιμοποιήσω τ' αυτοκίνητό μου, γιατί είναι τα στοπ του χαλασμένα και δε θέλω να 'ρθει κανείς και να καρφωθεί πίσω μου».

- **βάλε ένα στοπ**, σταμάτα, πάψε να μιλάς: «βάλε ένα στοπ να πάρει σειρά να μιλήσει και κανένας άλλος».

- **κάνε ένα στοπ**, σταμάτα, κάνε μια στάση: «κάνε ένα στοπ στο πρώτο βενζιναδικο να βάλουμε βενζίνα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας